

KENTTEKİ KADINLAR

Köydekiler kadar olmasa da biz, kentte yaşayan kadınların durumu da pek iç açıcı değildir.

"Ev kadını", denilenlerimizin başka "Fabrika işçisi", olanlarımızın çok daha başka sorunları vardır.

Fabrikalarda, çok kötü koşullarda 10-12 saat çalışanlarımızın bile ellerine geçen para, doğru düğün işçisinde oturulabilecek bir evin aylık kirasına yetmez. Ayrıca çocuk, hastalık, emeklilik sigortası gibi güvencelerden yoksundur.

Çocuklu olanlarımızın durumu çok daha kötüdür. Büyük çagunluğa ise gelirken çocuklarını biriktirebilmeleri bir kreş'ten mahrumdur. Bunlar, ise gelirken çocuklarını ya bir komsuya, akrabaya bırakmak ya da aylıklarının yarısını bir özel çocuk yuvasına vermek zorundadırlar.

Çalışmakta olanlarımız, bütün bu zorluklardan başka isten eve dönünce yemek, buluşuk çamaşır gibi ev işlerini de tek başına yüklenmek durumundadırlar.

Büyük çagunluğa kocalarının ancak "salata yapmak, buluşığa yardım etmek", gibi çok küçük sembolik yardımlarıyla yetinmek zorundadır.

Ayrıca, Fabrikalarda erkeklerde aynı işi yapan bizler o aynı iş için erkeklerden çok daha düşük ücret almaktayız.

İşsizlik krizleri başladığında da ilk işsiz kalanlar yine bizler olmaktadır.

Yaşama zorlukları yüzünden doğduğumuz köyleri, yerimizi yurdumuzu terk edip kentlere göç ettiğimizde köylerde basımıza gelenlerden söz ettik.

İş yalnız bunlarda da kalmıyor, işsizlik krizleri, büyüyen ekonomik bunalmalar bizleri, kendi ülkemizin köylerinden, kentlerinden de göçe zorlamaktadır.

Avrupa'nın göçümlü ülkeleri kocalarıyla birlikte ya da yalnız başına gelen yüzbinlerce kadın emelçisi ile doludur.

Bu Avrupa ülkelerinin başında da Almanya gelmektedir.

Yepyeni bir umut olarak gördüğümüz Almanya'da da bizleri yeni çelikiler, yeni sorunlar karşılayacaktır.



ALMANYA'DA KADINLAR

Biz kadın işçiler, burada da endüstriyel ücret alan çarçapta olmamıza rağmen en ağır ücreti ödüyoruz.

Karşılaşmaya bulunduğumuz sorunlar her gün daha ağırlaşmaktadır.

Çocuklarımızın eğitimi önemli sorunlarımızdan biridir. Çocuklarımızın küçük yaşta yuvalara gidip alman dilini öğrenmesi ve normal alman sınıflarında eğitim görmesi şarttır. Oysa çok çocuklu çalışan kadınlar, birbir güçle kazandıkları parayın hemen hepsini yuvalara vermek zorunda kalmaktadırlar. Bu sorunumuzun halledilmesi için yeterli sayıda yuva sağlanmalı ve çocuk yuvaları ücretsiz olmalıdır.

Diğer önemli sorunumuz da konut sorunudur.

Almanya'da "Türkler ucuz evlerde oturmak istemektedir, bu yüzden de kötü evlerde oturmakta dirlar" diye yaygın bir kanı vardır.

Oysa ev kiralarının fiyatlarındaki artışların %74 yabancılar uygulanmaktadır. Biz yabancı işçiler aynı ev için %40 daha fazla ücret ödemekteyiz. Ayrıca ev arayan yabancılar "yabancılar ev yok" sözleriyle karşılanmaktadır.

İkinci sınıf insan durumuna düşürüleniz engellenmelidir.

Aile planlanması da sorunlarımızdan biridir. Almanya'daki Türkiyeliler işçi çocuklarının sayısı sürekli artmaktadır. Artık bu bizim çok çocuk istediğimiz anlamına gelmiyor.

Eğitimsizlik yüzünden, hamilelikten korunmanın yolunu bilmeyen kadınlarımıza bu konuda bilgiler veren (bazı yerlerde bulunan "PRO FAMILIE" adlı danışma yerlerinin çoğaltılmasını istiyoruz.

Yabancı işçilerin içinde en zor durumda bulunan genç kızlarımız oluşturmaktadır. Bizlerin çalışabilmesi için evlerde çocuk bakımını üstlenen, hala hüküm süren çarçığı anlayış yüzünden çocuk evlere gönderilmeyen, bu genç kızlarımız, 18 yaşına giretilenleri andırı meslekleri olmadığı için sınırdışı edilme tehlikesi ile karşı karşıya buluyorlar.